पौर आत्रेयः।अश्विनौ। अनुष्टुप्, ८ निचृत्।

कूष्ठों देवावश्विनाचा दिवो मेनावस्। तच्छ्रवयो वृषण्वस् अत्रिर्वामा विवासति॥ ५.०७४.०१

मनावसू- मननसम्पद्धन्तौ । अश्विना- प्राणेशनशक्तिभूतौ । अद्य- इदानीम् । देवौ- द्योतनशीलौ । दिवः- नभस आगत्य । कूष्ठः- भूमौ स्थितौ । वृषण्वसू- सम्पद्धर्षकौ । तत् । श्रवथः- शृणुथः । अत्रिः- अग्न्युपासकः । वाम्- युवाम् । आ विवासति- परिचरति ॥१॥

कुह् त्या कुह् नु श्रुता दि्वि देवा नासंत्या।

कस्मिन्ना यंतथो जने को वा नदीनां सचा॥ ५.०७४.०२

कुह- क्व। त्या- तौ। कुह- क्व। श्रुता- श्रुतौ। दिवि- नभिस चित्ताकाशे वा। देवा- द्योतकौ। नासत्या- सत्यस्वरूपावश्विनौ। किस्मिन्। जने। यतथः- यत्नं कुरुथः। कः। वाम्- युवयोः। नदीनाम्- अपां मूलशक्तिधाराणाम्। सचा- सह भवति॥२॥

कं यथिः कं हे गच्छथः कमच्छी युञ्जाथे रथम्।

कस्य ब्रह्मणि रण्यथो वयं वीमुइमसी्ष्टये॥ ५.०७४.०३

कम्। याथः। कम्। गच्छथः- सरथः। कम्। अच्छा- अभिलक्ष्य। रथम्। युञ्जथे- योजयथः। कस्य। ब्रह्माणि- मन्त्रान्। रण्यथः- रमयथः। वयम्। वाम्- युवयोः। इष्टये- सदेषणायै। उश्मसि-कामयामहे ॥३॥

पौरं चिच्चुद्गुतं पौरं पौराय जिन्वथः।यदी गृभीततातये सिंहमिव दुहस्पदे॥ ५.०७४.०४

पौर- पूरको । पौरम्- पूरकम् । द्रुहस्पदे- मृगयायां निर्गमनाय गर्जन्तम् । सिंहमिव स्थितं मेघम् । उद्ग्रुतम्- उदकप्लुतं मेघम् । गृभीततातये- गृहीतयज्ञसन्तानाय । पौराय- पूरकाय । जिन्वथः- प्रेरयथः ॥४ ॥

प्र च्यवानाजुजुरुषों वृविमत्कं न मुञ्जथः।

युवा यदी कृथः पुन्रा कार्ममृण्वे वध्वः॥ ५.०७४.०५

च्यवानात्- कम्पमानात् । जुजुरुषः- जीर्णात् । विव्रम्- हेयं पुराणं रूपम् । अत्कम्- कवचम् । न-इव । मुञ्जथः- विमोचयथः । यदि- यदा । पुनः । युवा- तरुणम् । कृथः- अकुरुतम् । तदा । वध्वः-तत्पत्न्याः । कामम् । आ ऋण्वे- प्राप्तवान् ॥५ ॥

अस्ति हि वामिह स्तोता स्मसि वां संदृशि श्रिये।

नू श्रुतं मु आ गंतुमवोभिर्वाजिनीवसू॥ ५.०७४.०६

इह- अत्र देवयजनदेशे। वाम्- युवयोः। हि- खलु। स्तोता। अस्ति- भवति। श्रिये- श्रेयसे। वाम्- युवयोः। संदर्शने। स्मसि- भवेम। वाजिनीवसू- सम्पद्धन्तौ। मे- मम स्तुतिं। श्रुतम्- श्रुत्वा। नु- क्षिप्रम्। अवोभिः- रक्षाभिः। आ गतम्- आगच्छतम्॥६॥

को वामुद्य पुंरूणामा वेव्वे मर्त्यानाम्।को विप्रो विप्रवाहसा को युज्ञैर्वाजिनीवसू॥ ५.०७४.०७

पुरूणाम्- बहूनाम्। मर्त्यानाम्- मनुष्याणां मध्ये। कः। विप्रः- मेधावी। विप्रवाहसा-मेधाविधारको। यज्ञैः- मखैः। वाजिनीवसू- सम्पद्धन्तो। वाम्- युवाम्। अद्य- इदानीम्। कः। वन्ने- सम्भजते॥७॥

आ वां रथो रथानां येष्ठों यात्विश्वना।पुरू चिदस्मयुस्तिर आङ्गूषो मर्त्येष्वा॥ ५.०७४.०८

वाम्- युवयोः । रथः । रथानां येष्ठः- रथानां मध्ये अतिशयगितः । अश्विना- हे अश्विनौ । आ यातु-आगच्छतु । अस्मयुः- अस्मत्कामः । आङ्गूषः- मन्त्रमयः । मर्त्येषु- मनुष्येषु । पुरु- बहुशत्रून् । तिरः- तिरस्करोति ॥८॥

शम् षु वां मधूयुवास्माकंमस्तु चर्कृतिः। अर्वाचीना विचेतसा विभिः श्येनेवं दीयतम्॥ ५.०७४.०९

मधूयुवा- हे मधुरो । अस्माकम्- नः । चर्कृतिः- कर्म । सु- सुष्ठ । शमु- शान्तिकरम् । वाम्-युवयोः । अस्तु- भवतु । अर्वाचीना- अस्मदिभमुखो । विचेतसा- विशेषचित्तवन्तो । विभिः-प्राणाश्वैः । श्येनेव- श्येनाविव । दीयतम्- आगच्छतम् ॥९॥

अश्विना यद्ध किंहैं चिच्छुश्रूयातिम्ममं हर्वम्। वस्वीरू षु वां भुजः पृञ्चन्ति सु वां पृचः॥ ५.०७४.१० अश्विना हे अश्विनो । किंहिंचित् - कुत्रापि स्थितो । इमम् - एतत् । हवम् - आह्वानम् । श्रूयाताम् - शृणुतम् । पृचः - स्तोतारः । वाम् - युवयोः । वस्वीर्भुजः - दिव्यभोगान् । सु - सुष्ठु । पृचन्ति - सम्पर्चयन्ति ॥१०॥